

I Midnattsstund.

Um Mitternacht.

Karl Valentin, Op. 30. No 2.

Långsamt.

Sång.

p

Nu slum - rar allt och hvi - lar, och
 Nun ruht und schlum - mert Al - les von

Langsam.

Piano.

p

poco cresc.

in - tet lug - net stör; knappt bäc - ken, där han i - lar med sak - ta sorl, man
 kei - nem Hauch ge - stört, kaum dass man lei - sen Schal - les den Bach noch rie - seln

p

Red.

p

hör. Och må - nensglans, den bli - - da, kring
 hört. Der Mond mit vol - lem Schei - - ne ruht

p

sempre p

Red. *Red. *Red. *Red. *Red. *Red. *

nä - den gju - tes re'n; i
 breit - auf je - dem Dach; in

Red. * *Red.* * *Red.* * *Red.* *

he - - la värl - den vi - - da blott
 wei - - ter Welt al - - lei - - ne bin

molto cresc.

Red. * *Red.* * *Red.* * *Red.* *

va - - kar jag al - len. Och allt, så lust som
 ich zur Stund' noch wach. Und Al - les, Lust und

p

Red. * *Red.* * *Red.* * *Red.* *

smär - - ta, i mig har som - nat nu. Än
 Schmer - - zen, bracht ich in mir zur Ruh; nur

dim. *p*

Red. * *Red.* * *Red.* * *Red.* * *Red.* *

cresc. e string.

va - - kar i mitt hjär - - ta dock
eins noch wacht im Her - - zen, nur

cresc. e string. - - *al* - -

Led.

f ritar - dan - do *molto* *a tempo*
ett, och det är du! *p* Städs skå - dar jag be -
eins, und das bist du! Und dei - nes Bil - des

f ritar - dan - do *molto* *a tempo* *p*

ta - gen din bild med blick så öm. — Han var - der sång om da - gen, om
Frie - de folgt mir in Zeit und Raum: bei Tag wird er zum Lie - de, und

f

Led.

nat - ten ljuf - lig dröm.
Nachts wird er zum Traum. (Julius Rodenberg.)

p

Led. * *Led.* *Led.* * *Led.* *